

ÉLJÜK AZ IGÉT!

ÉLETIGE: 2011. szeptember hónapban :(Mt, 18,20):

« Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük.»

Tematizálás. - Kedves Nővéreim és Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban ! Jézus realitás, valóság, tényállás, de amennyire valóságos, annyira el is rejtett. Ő a dicsőség Ura, de dicsősége még nem nyilvánult ki minden ember számára. Lenyűgöző, dübörgő erővel dicsősége eddig a kozmosz minden sejtjét még nem hatotta át. Gyakorlatilag az emberiség zöme ténylegesen nélkülözi Krisztus valódi ismeretét. Csak az a kis töredék, aki élő hittel elfogadta az Úr dicsőségéről szóló evangéliumot, akik tudják, hogy « Ő a láthatatlan Isten képmása, minden teremtmény elsőszületője. » (Kol.1,15.) « Ő előbb van mindennél, és minden benne áll fenn. » (Kol.1,17.) Akik tudják, hogy « úgy tetszett (az Atyának), hogy benne lakjék az egész teljesség » (Kol.1,19.) A « teljesség » szó, többféle tanítást közöl velünk. Közli velünk Jézus művének eredményét, azt, hogy a rábízott feladatot és művet teljesítette. - A teljesség, a hiánytalan tökéletlenség üzenetét is hozza nekünk. Vagyis a tökéletlenségek, hiányosságok, sérülések, és sebek nélküli létrend közeledtét. – Azután van egy ilyen aspektusa is, hogy « Krisztus teljessége » : az ő kiteljesedése, azaz Jézusnak, az Úrnak diadalmas és győzedelmes dimenziója. A teljesség itt arról szól, hogy a Feltámadottnak dicsfénye kiárad és egyre jobban tágul. Aztán egyre többen jutnak el egy intuícióra, bevillanásra, amikor felismerik, hogy a világűr egy fantasztikusan csodálatos személyes Valakinek a gondolata. S Jézus Krisztus feltámadása pedig a második ősröbbanás, ősbumm : A második teremtés, vagyis újjáteremtés. Gondoljunk az ígére : « Akkor a trónon ülő megszólalt: „Íme, újjáteremtek mindent!” Majd hozzám fordult: „Írd fel: ezek a szavak hitelesek és igazak.” (Jel.21,5.) De Krisztus személyes dimenziója te vagy, kedves nővér és testvér, ha közösségben vagy Istennel Jézus Krisztus által, és az Úrban élő hittestvéreiddel. A végtelenül szent Jézus, az Atya dicsfénye, amely dicsfény most rád és rám hull. Benned és bennem teljesedik ki Krisztus, a Szent, s az Ő valóságos jelenléte. Sugárzó ember leszel, de nem egymagadban, hanem a közösség mystériumába rejtve. Ez a kiteljesedés nem más, mint maga a Szentség : A Láthatatlannak láthatóvá tétele mindenki felé. A hit teszi ezt benned, az élő hit, mert Jézust győztesnek és Úrnak tartod, jóllehet külső bizonyítékokat nem szolgáltatott neked. : » Ti vagytok a világ világossága. A hegyen épült várost nem lehet elrejtteni. « (Mt. 5,14-16) - Ha most ketten, hárman összejönnek ezzel a dicsfényvel, akkor egy erős koncentrátum jön létre : Egy új realitás : Krisztus , az Ő Testének tagjainak sokszínűségében. Ebbe a sokszínűségbe pillantunk most bele, s így a

Téma : **Jézus jelenléte a testvéri együttes imában , mint a közösség őszentségében.** - S az ige hangja nyomán újra csak legyen hallható Jézusunk szava : « Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek a nevemben, ott vagyok közöttük ». (Mt.18, 20.) Személyes hitem, hogy a krisztusi közösség nem más, mint magának Krisztusnak kiteljesedése, s látható megjelenése bennünk, akik hittünk Benne.- Két fontos kelléke van e titoknak : Legalább kettő személy kell hozzá ; valamint mind a kettő, vagy három élő hittel legyen Jézus iránt, higgyen Jézus diadalmas személyében és megváltásának művében !! A « Jézus nevében » kifejezés sok mindent takar. Nem elég csak összejönni baráti beszélgetésre, mert ott egymást és önmagunkat keressük. Az indíték, ami összehoz, az Isten legyen, az Atya, Jézus Krisztus Atyja és ami Atyánk. S más szempontból : ami/aki összehoz, az a Szentlélek. Ő az Atya és a Fiú Lelke. Ez pedig az Isten szeretetének közösségi szelleme. Ezen a frekvencia-sávon lehetünk közösségben Istennel és egymással - Krisztusban. Ezért fontos odafigyelni az ígének intelmeire : » Ugyanazt a lelkületet ápoljátok magatokban, amely Krisztus Jézusban volt « (Fil.2,5) Azután : « Inkább öltsetek magatokra Urunkat, Jézus Krisztust « (Róm.13,14) ; « öltsetek magatokra az új embert, « (Ef. 4, 24) ; « öltsetek magatokra a megigazulás páncélját, « (Ef. 6,14) ; « öltsetek magatokra az irgalmasságot, a jóságot, a szelídséget és a türelmet. Viseljétek el egymást, és bocsássatok meg egymásnak, ha valakinek panasza van a másik ellen. Ahogy az Úr megbocsátott nektek, ti is bocsássatok meg egymásnak. Legfőképpen pedig szeressétek egymást, mert ez a tökéletesség köteléke. S Krisztus békéje töltsen be szíveteket, hiszen erre vagytok hivatva, egy testben. Legyetek hálásak, Krisztus tanítása éljen bennetek elevenen, s teljes bölcsességgel tanítsátok és intsetek egymást. Az Istennek énekeljétek hálás szívvel zsoltárt, himnuszt és szent énekeket. « (Kol.3,12-16) .S még ezt követi : Krisztus békéje, mely minden értelmet meghalad. Tehát ilyen 'szereléssel', vagy 'hangszereléssel' felruházottan léphetünk be az Úr közösségébe. A disszharmóniától hemzsegő világból vonulunk ki, s a harmóniától illatozó közösségbe vonulunk be. – Ez mind nagyon szép, de hol találunk -

főleg manapság ennyi elvárásnak megfelelő ember-anyagot? - Hisz gyarlóságokkal ugyancsak jól el vagyunk látva, mikor lesz akkor esélyünk arra, hogy a krisztusi ember megannyi kvalitásával fel legyünk szerelve? - Ne essünk kétségbe, hanem gondoljunk arra, hogy az Úr Jézus a törekeny, s minden gyatrasággal bővelkedő apostolait és tanítványait a közösségi együttlétben miként formálta. Hiszen nem nekünk kell magunkat formálni, az ő 'embertfaragó' műhelyébe lépünk be, amikor a közösség küszöbét, mint betérők - átlépjük. Az Úr munkapadja a közösség, ahol a testvéreken át - s ez a gyalú pengéje - mindig farag rajtunk valamit. Nem vagyunk készek, nem vagyunk megfelelők, nem vagyunk alkalmasak Isten országára - csak így ,....natúrba - beállítani. A megpróbáltatások hosszú iskolája következik, de hatalmas a tét, s életünknek ez adja meg az értelmét, mert ez az értelme :Szüntelenül levedleni a helytelenségeket. Isten csak egy jóndulatú, törekvő lelkiületet kér belépőnek, teljesen kiüresített lélekkel, azaz szívbéli alázattal eltelve. Talán még egyszer emlékeztetőnek :» öltsetek magatokra Urunkat, Jézus Krisztust, és.... « karoljátok fel a hitben gyengét, anélkül, hogy felfogását elítélnétek. » (Róm.13,14. 14,1))

Akció program. - Legyen közösséged - legyen Istened ! Keményítőbe teszem az előbbi mondatot : Ha nincs közösséged, akkor nincs Istened. - Isten maga is Közösség. Az izoláció, az elzárkózás, a bezáródás nem Isten Lelkétől van. Csak attól a szellemtől kell elzárkózni, aki be akar zárni, meg akar kötni. A nyitottság - a szeretet szelleme, s ez Istentől való. A kárhozat az, amikor az ember a saját levébe beleszorul és fortyog - teljes kilátástalanságban magára maradván. A személyes kapcsolat felvétele, ápolása, s az abban való formálódás - a szeretet műve és az élet értelme. Maga az imádság is az első kinyílás, mint költőnél az első közlés.

Tanúságtétel. - Most, itt Németországban, ahol írom soraimat többet vagyok az Úrral, mint odahaza. Kialakult egy beszélgetési' szokásom - már régebben, s ez most egy kissé nagyobb teret kapott napjaim eseményei között. Elég sokat vagyok egyedül, s nagyon hiányzik a közösség. De az Úr - jó barát, s nagyon szeret. Szinte zavarba hoz gyengéd szavaival, sugallataival. Azt mondta már ideérkezésemkor : Figyeld az embereket : Mennyire nyitottak, mennyire nem ! Először nem tudtam mit kezdeni ezzel, hogy 'nyitott', de később példákön keresztül tanított meg rá, hogy fogalmam legyen erről.

Egyik ilyen példa :Az egyik szép napon elvesztettem a pénztárcámat. Nem volt benne sok pénz (kb.9-10,- €), de nekem ez is hiányzott és szomorúvá tett. Mondtam is az Úrnak, mert Őt érdekli a hangulatom, jobban, mint akármelyik legjobb, mellettem álló embertársamét, hogy bánt a dolog. Vígasztalt :Ne bánkódj miatta, próbáld elengedni. Próbáltam, de nem sikerült. Az eszem újra visszatért : Hol veszett el ? Hová keveredett el ? - Elmondtam az irodában a titkárnőnek, s azt mondta : Menjek el a városházára, ott az első ajtónál belépve, érdeklődjek utána. - Nagyon kedvesen fogadtak, de sajnós, nekik, ez esetben, nem adtak le pénztárcát. Így ment el 2 és fél hét, s közben lélekben már leadtam ezt a nyavalygásomat. Ezt követően - mint egy meglepetés - történt : Az egyik áruházban, ahol már egyszer voltam, megemlíttem a pénztárnál az esetet, mire a pénztárosnő azt mondja : Várjak egy kicsit ! Bemegy az irodába, s hozza ki kezében a 3 héttel azelőtt ott leesett majd félretett pénztárcát. - Nem csodálatos ? - mondtam az Úrnak. - Na, most láttál nyitottságot, készséget és jóindulatot. Ajánld őket Nekem, így köszönd meg nekik, azután menj és te is hasonlóképpen cselekedjél. - Így éldegélek én közösségben az Úrral, s mindazokkal, akik nyitottak a szeretetre.

Igei ima. - Uram Jézus ! Te azért jöttél hozzám és hozzánk, hogy ami elszakadt, azt összekösd. Kérlek, add, hogy soha ne tépjem el a közösségi szálakat, melyek Hozzád és a testvérekhez kötnek, hanem inkább tovább szőjtem. Ámen.

Jó közösséget kívánok : Károly, Karcsi a-t.